

شماره ۱۹۷۴ قمری

تاریخ ۹/۱/۱۳۵۵

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

مجلسی

اداره گل سرخاد شورای نگهبان
شماره ۵۷۸۴
تاریخ ۱۳۶۵/۱۱/۱۰

شورای محترم نگهبان

لایحه شماره ۶۸۴۵۸ مورخ ۱۳۶۴/۹/۲۵ دولت در خصوص مقررات
سالانه صادرات و واردات که در جلسه علنی روز سه شنبه ۱۳۶۴/۱۲/۲۷
مجلس شورای اسلامی با اصلاحاتی در عنوان و متن بتصویب رسیده است
در اجرای اصل نود و چهارم قانون اساسی برای رسیدگی و اظهار نظر آن
شورای محترم به پیوست ارسال میشود. / ن

رئیس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی

۱۳۶۵/۱۲/۲۵
۶۴

بسمه تعالی

لایحه مقررات صادرات و واردات سال ۱۳۶۵

الف - کلیات

ماده ۱ - صدور و ورود هر نوع کالا در سال ۱۳۶۵ منوط به رعایت این قانون بوده و قوانین و مقررات مغایر ملغی است .

ماده ۲ - مبادرت به امر صادرات و واردات کالا بطور تجاری مستلزم داشتن کارت بازرگانی است که براساس ضوابط قانونی توسط وزارت بازرگانی صادر می گردد .

تبصره ۱ - صدور کارت بازرگانی برای متقاضیان بخش خصوصی مشروط به عضویت آنها در اتاق بازرگانی و صنایع و معادن میباشد مگر در مواردی که به تایید وزیر بازرگانی با رعایت دیگر شرایط و ضوابط قانونی انجام شود .

تبصره ۲ - دستگاهها و سازمانها و شرکت های دولتی دارای ردیف بودجه ای ، پیمهوران ، شرکتهای تعاونی مرزنشینان و همچنین واردکنندگان کالای بدون انتقال ارز و صادرکنندگانی که قبل از صدور ، بهای کالا را به شعب ارزی بانکها میفروشند ، از داشتن کارت بازرگانی معاف هستند .

تبصره ۳ - وزارت بازرگانی میتواند برای شروع به کار صادرکنندگان و واردات کالاهای مورد نیاز تولیدکنندگانی که بطور مستمر نیاز به واردات ندارند ، به مدت محدود یا موقتی اجازه صادرات یا واردات بدون کارت بازرگانی صادر نماید .

ماده ۳ - کالاهای صادراتی و وارداتی به چهار گروه بشرح ذیل تقسیم میشوند .

۱ - مجاز (کالاهائی که صدور و ورود آنها با رعایت مقررات مربوطه بلامانع است) .

۲ - مجاز مشروط (کالاهائی که صدور و ورود آنها طبق ضوابط قانونی با کسب

مجوز از سازمانهای دولتی ذیربط صورت میگیرد) .

۳ - غیرمجاز (کالاهائی که صدور و ورود آنها با تصویب هیات دولت در

چهارچوب قانون منع می گردد) .

۴ - ممنوع (کالاهائی که صدور و ورود آنها به موجب قانون یا شرع مقدس اسلام

منع گردیده است) .

ماده ۴ - صدور مجوز صادرات و واردات کلیه کالاها بجز کالاهای خاص نظامی و

داروئی بصورت کلی یا موقتی برای متقاضیان بعهد وزارت بازرگانی است .

تبصره ۱ - کلیه وزارتخانهها ، سازمانها و نهادهای رسمی در حد اختیارات قانونی

خود موظفند پس از ابلاغ آئین نامه این قانون هر چهار ماه یکبار شرایط و مشخصات و

اداره کل سرخانه شورای نگهبان
شماره ۵۷۸۴
تاریخ ۱۳۶۵/۱/۱۰

تعالیه

- و میزان ورود و صدور کالاهای موكول بموافقت خودرابه وزارت بازرگانی اعلام نمایند .
- تبصره ۲ - در موارد استثنائی كه بنا به دلائل موجعا علام شرایط و مشخصات و میزان ورود و صدور کالا از طرف وزارتخانهها و سازمانهای دولتی مقدور نباشد ، وزارت بازرگانی پس از كسب نظر موردی از وزارتخانه ذیربط نسبت به صدور مجوز اقدام خواهد نمود .
- تبصره ۳ - در صورتیکه دستگاههای اجراء كنده تبصره ۱ و ۲ بمقاد آن عمل نمایند ، وزارت بازرگانی موظف است ۱۰ روز پس از تصویب آئین نامه اجرائی این قانون نسبت به صدور موافقت كلی یا موردی اقدام و اعلام نماید .
- تبصره ۴ - موافقت با ورود کالا طبق مقررات صادرات و واردات كافی بودمونیازی بمجوز جداگانه برای ترخیص کالا نخواهد بود .
- تبصره ۵ - واردات کالاهای خاص نظامی با موافقت شورای عالی دفاع و واردات دارو و مواد اولیه آن و تجهیزات پزشکی و بهداشتی منوط بموافقت وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی میباشد .
- تبصره ۶ - تجهیزات طرحها ئیکه قرارداد آنها بر اساس مقررات عمومی کشور پس از هماهنگی با وزارتخانههای ذیربط منعقد میشود بدون نیاز به كسب اخذ مجوز عدم ساخت وزارتخانههای مربوطه وارد میشود .
- ماده ۵ - بمنظور تنظیم میزان حجم واردات و صادرات کشور در سال ۱۳۶۶ وزارتخانهها و سازمانها و شرکتهای دولتی و نهادهای رسمی موظفند پیشبینی مقدار کالاهای وارداتی و صادراتی تحت نظارت خود را به تفکیک کالا و تعرفه بطور مستدل با ذکر ارزش تقریبی و حجم و وزن ، حداکثر تا آخر دیماه سال ۱۳۶۵ به وزارت بازرگانی اعلام نمایند .
- تبصره - وزارت مذکور موظف است جمع بندی اطلاعات موضوع این ماده را جهت برنامه ریزی در اختیار سازمانهای ذیربط قرار دهد .
- ماده ۶ - دولت موظف است در لایحه مقررات صادرات و واردات سال ۱۳۶۶ تخصیص ارز کالاهای وارداتی اعم از تولیدی و مصرفی را بجز کالاهای خاص نظامی بصورت تعرفه بندی و گالائی تعیین و به مجلس شورای اسلامی جهت تصویب تقدیم نماید .
- ماده ۷ - دولت مکلف است در خرید کالا از خارج ابتدا به کشورها ئیکه موازنه بازرگانی با آنها بدون در نظر گرفتن صادرات نفت و در درجه بعد به کشورها ئیکه موازنه بازرگانی با آنها با احتساب صادرات نفت از تعادل نسبی برخوردار است ، اولویت قائل گردد .
- ماده ۸ - دولت مکلف است در مبادلات بازرگانی با رعایت مصالح جمهوری اسلامی به کشورهای اسلامی و کشورهای در حال توسعه و غیر متعهد اولویت قائل گردد .

بیتعالی

ماده ۹ - بـمـنـظـور تحـقـق یـافـتـن مـفـاد مـواد ۷ و ۸ و رعایت کامل اولویت‌های مذکور در این دو ماده و بررسی جوانب مختلف روابط اقتصاد جمهوری اسلامی ایران با کشورهای مختلف و ایجاد موازنه لازم، کمیسیونی به ریاست نخست‌وزیر و با عضویت وزراء امور خارجه نفت، بازرگانی و اقتصاد و دارائی تشکیل و اتخاذ تصمیم نماید.

تبصره - با توجه به ضرورت تنظیم روابط تجاری با کشورهای خارجی در چهارچوب سیاست‌های کمیسیون مذکور مفاد پیش‌نویس کلیه مفاصل و موافقتنامه‌ها، موافقتنامه‌ها و قراردادهای مربوط به مبادله کالا قبل از امضاء توسط وزارتخانه‌ها و سازمانهای دولتی باید علاوه بر کسب مجوزهای مقرر در قانون با وزارت بازرگانی هماهنگ شود.

ماده ۱۰ - اولویت حمل‌کلیه کالاهای صادراتی و وارداتی کشور با واسطه نقلیه ایرانی است و حمل کالا با واسطه نقلیه غیر ایرانی در صورت ضرورت منوط به موافقت وزارت راه و ترابری است. و دولت مکلف است بتدریج و حداکثر ظرف مدت ۶ ماهه ترتیبی اتخاذ نماید که با بکارگیری کامل بخش خصوصی در امر گزاری و حمل، کامیونتهای خارجی حامل بارهای دولت ایران در مرز بازرگان تخلیه شده و توسط کامیونتهای ایرانی به نقاط مصرف حمل شود.

تبصره ۱ - کامیونتهای دارای "کارنه" از این امر مستثنی میباشند.

تبصره ۲ - آئین‌نامه اجرایی این ماده ظرف مدت دو ماه توسط وزارتخانه‌های بازرگانی و راه و ترابری تهیه و تصویب هیات دولت خواهد رسید.

ماده ۱۱ - وزیر بازرگانی موظف است هر چهار ماه یکبار گزارشی شامل سهم کشورهای مختلف در بازرگانی خارجی کشور، ترکیب کالاهای وارداتی و صادراتی با ذکر تعرفه و مبلغ ارزی و ریالی و حجم آنها، مقایسه دوره عملکرد موضوع گزارش با دوره‌های مشابه در سالهای گذشته، همراه با ترسیم آینده بازرگانی خارجی کشور را به کمیسیونهای بازرگانی و برنامه‌ریزی و بودجه مجلس شورای اسلامی تقدیم نماید.

ماده ۱۲ - کلیه ساکنین مناطق محروم استانهای مرزی سیستان و بلوچستان، هرمزگان، بوشهر، خوزستان و مناطق محروم دیگر که در عمق ۳۰ کیلومتری سواحل جنوبی کشور قرار دارند و بیش از یکسال در منطقه ساکن باشند، میتوانند در تعاونیهای مرز نشینان عضو شوند. تعاونیهای مذکور مجاز هستند کالاهای مورد نیاز اعضاء خود را طبق فهرست بصورت بدون انتقال ارز و یا در مقابل صدور تولیدات داخلی وارد و با پرداخت وجوه متعلقه از گمرک ترخیص نموده و یا ارائه پروانه گمرکی آن پیمان یا تعهد ارزی مربوطه را واریز یا ابطال نمایند.

تبصره ۱ - اهالی شهرستانهای آبادان، خرمشهر، بستان و هویزه که بعلت جنگی

بمقام

بودن منطقه از استان خوزستان به استانهای دیگر مهاجرت کرده اند تا پایان جنگ تحمیلی از سکونت یکساله مستثنی میباشند .

تبصره ۲ - فهرست اسامی نقاط محروم و نوع کالاهای قابل صدور و ورود موضوع این ماده و همچنین مهلت واریز پیمان و ابطال تعهدارزی در آئین نامه اجرائی مشخص خواهد شد .

تبصره ۳ - سقف ارزش کالاهای وارداتی و صادراتی برای هر عضو از مرزنشینان پنجاه هزار (۵۰۰۰۰۰) ریال و برای ساکنین جاسک شرقی و بخش بیابان و جزایر قشم ، هنگام ، لاوان ، هرمز ، لارک ، کیش ، هندورابی ، خارک و خارکو هشتاد هزار (۸۰۰۰۰۰) ریال و برای ساکنین جزایر ابوموسی و تنب بزرگ و کوچک و سیری و سایر جزایر جنوبی کشور صد هزار (۱۰۰۰۰۰۰) ریال در سال خواهد بود و در کلیه موارد تا یک سوم مبالغ مذکور از حقوق گمرکی و سود بازرگانی معاف خواهند بود .

تبصره ۴ - کلیه ادوات صید دریائی قابل ورود به کشور از پرداخت حقوق گمرکی و سود بازرگانی معاف می باشد .

تبصره ۵ - شرکتهای تعاونی مرزنشینان میتوانند در ازاء ۱۰۰۰۰۰ ریال از ۵۰۰۰۰۰ ریال و کل مبالغ ۸۰۰۰۰۰ و ۱۰۰۰۰۰۰ ریال فوق ، کالاهای موضوع فهرست یاد شده را بدون رعایت محدودیتهای مقداری تعیین شده در آن وارد نمایند .

ب - صادرات .

ماده ۱۳ - دولت موظف است سیاست صادراتی کشور را مبتنی بر تشویق صادرات غیر نفتی قرار دهد و در جهت وصول به این هدف باید حداکثر مساعدت را نموده و تسهیلات لازم را فراهم آورد .

ماده ۱۴ - سیاستهای صادراتی باید با سیاستهای توسعه کشاورزی و صنعتی و معدنی و استخراج و فرآوری مواد معدنی هماهنگ شود .

ماده ۱۵ - در سیاست اعطاء جوایز و تسهیلات صادراتی ارزش افزوده باید مورد عنایت بیشتر قرار گیرد .

ماده ۱۶ - در مورد کالاهای صادراتی و وارداتی رعایت استانداردهای اجباری اعلام شده الزامی است مگر در موارد استثنائی که با ارائه دلائل توجیهی کافی از طرف صادرکننده واردکننده و موافقت موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی انجام میگردد .

تبصره - دولت موظف است جهت تسهیل در امر استاندارد در مبادی ورودی و خروجی کشور تجهیزات لازمه آزمایشگاهی را تقویت نماید .

ماده ۱۷ - دولت موظف است از کالاهای صادراتی پیمان ارزی اخذ و برای واریز آن با توجه به نوع کالا و کشور مقصد مهلت تعیین نماید .
تبصره - دولت می تواند در موارد لازم با پیشنهاد وزارتخانه ذیربط و کسب نظر از

بسمه تعالی

بانک مرکزی و مرکز توسعه صادرات، تمام یا قسمتی از بهای کالاهای صادراتی را از شمول دریافت پیمان ارزی معاف نماید و در هر صورت معافیت اعطائی باید برای کلیه بخشهای اقتصادی یکسان باشد.

ماده ۱۸ - پیمان نامه ارزی براساس فهرست قیمت کالاهای صادراتی که توسط کمیسیون نرخ گذاری بر مبنای متوسط قیمت های بین المللی تعیین و اعلام می گردد اخذ خواهد شد.

تبصره - در مواردیکه کالا، قیمت بین المللی ندارد، قیمت مبنای اخذ پیمان ارزی براساس نرخ عمده فروشی کالا در بازار داخلی. با در نظر گرفتن امکانات فروش در خارج توسط کمیسیون مذکور تعیین و به گمرک اعلام خواهد شد.

ماده ۱۹ - کمیسیون نرخ گذاری مرکب از نمایندگان وزارت بازرگانی، بانک مرکزی وزارتخانه ذیربط، مرکز توسعه صادرات، گمرک ایران و دو نفر از اتحادیه مربوطه به معرفی اتاق بازرگانی و صنایع و معادن خواهد بود.

ماده ۲۰ - چنانچه پس از اخذ پیمان ارزی و امضاء پروانه صادراتی کالا، تا مدت ۸ ماه برای اداره گمرک یا صادر کننده کالا مشخص گردد که پیمان ارزی کمتر یا بیشتر از میزان مقرر دریافت شده است موضوع مورد بررسی قرار گرفته و نسبت به اصلاح پیمان اقدام خواهد شد.

ماده ۲۱ - در مواردیکه صادر کنندگان ارز حاصل از صادرات خود را تا موعد مقرر به سیستم بانکی معرفی و واریز نمایند مشمول تخفیف پیمان ارزی که حداقل آن ۱۱٪ میباشد خواهند بود. تخفیف مازاد بر ۱۱٪ موکول به تصویب کمیسیون ماده ۲۲ این قانون خواهد بود.

ماده ۲۲ - به منظور تشویق صادر کنندگان و رونق بیشتر صادرات غیر نفتی کشور بانک مرکزی موظف است ارز حاصل از صادرات کالاهای غیر نفتی را به نرخ ترجیحی که توسط کمیسیونی متشکل از نمایندگان مرکز توسعه صادرات، بانک مرکزی و وزارتخانه ذیربط (بر حسب نوع کالا)، تعیین و اعلام میشود خریداری نماید.

تبصره ۱ - تصمیمات کمیسیون مذکور با دو رای موافق قابل اجرا خواهد بود.

تبصره ۲ - نرخهای ترجیحی تعیین شده تا یکسال قابل کاهش نخواهد بود و در صورت کاهش بعد از یکسال نیز شامل پیمانهای خواهد بود که پس از آن تاریخ سپرده میشود.

تبصره ۳ - ارزهای مازاد بر پیمان ارزی که توسط صادر کنندگان معرفی می شود مشمول نرخ ترجیحی خواهد بود مشروط بر آنکه صادر کننده پیمانهای واریز نشده مدت منقضی نداشته باشد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تبصره ۴ - به منظور ایجاد شرایط مناسب برای گرایش صادرکنندگان به بازارهای جدید و انگیزه صدور مستقیم کالا به کشورهای مصرف کننده کالای صادراتی ایران و همچنین افزایش صادرات به کشورهایی که بازار آنها امکان جذب کالای صادراتی بیشتری را دارند کمیسیون فوق الذکر می تواند در اینگونه موارد حداکثر تا ۲۰٪ به نرخ ترجیحی معمول اضافه نماید .

تبصره ۵ - اعتبار ریالی جهت پرداخت نرخهای ترجیحی از محل ردیف مربوطه و یا فروش ارز به بخش خدمات یا واردات کالاهای کفروش ارز به آنها به نرخ ترجیحی تصویب و اعلام می گردد تامین خواهد شد .

ماده ۲۳ - انتقال ارز حاصل از صادرات غیرنفتی توسط صادرکننده به سایر وارد کنندگان مجاز به منظور وارد کردن کالا به شرح زیر امکان پذیر می باشد .

الف - صادر کنندگان بخش خصوصی و تعاونی می توانند حق استفاده از ارز حاصل از صادرات خود را به اشخاص حقیقی یا حقوقی دیگر که مجاز به واردات میباشند ، واگذار نمایند .
ب - ارز حاصل از صادرات وزارتخانه ها و سازمانهای دولتی و شرکتهای تحت پوشش و وابسته به آنها منحصر با نظر وزیر مربوطه یا نماینده وی جهت ورود مواد اولیه ، ماشین آلات خطوط تولید ، قطعات یدکی و تجهیزات مربوطه قابل انتقال به یکدیگر خواهد بود .
ماده ۲۴ - واردات کالا در مقابل ارز حاصل از صادرات با رعایت مقررات عمومی صادرات و واردات سالیانه طبق شرایط و ضوابطی که به موجب آئین نامه اجرائی این قانون معین خواهد شد مجاز می باشد .

ماده ۲۵ - درآمد حاصل از صادرات کلیه کالاهای غیرنفتی از شمول مالیات بردرآمد معاف خواهد بود .

ماده ۲۶ - شرکتهای حمل و نقل دولتی و وابسته به دولت اعم از زمینی ، دریایی و هوایی باید حمل کالای صادراتی کشور را در اولویت قرار داده و با تشخیص کمیسیونی مرکب از نمایندگان وزارت بازرگانی (مرکز توسعه صادرات ایران) وزارت راه و ترابری و وزارتخانه های ذیربط (حسب مورد) در کرایه حمل کالاهای صادراتی تخفیفی متناسب با نوع کالا منظور نمایند .

ج - واردات

ماده ۲۷ - ورود کالاهائیکه در داخل کشور به مقدار نیاز تولید می شود باید پس از تشخیص از طرف دولت غیرمجاز اعلام گردد .

بسم تعالی

تبصره ۱ - وزارت بازرگانی موظف است برای ورود هر نوع کالا میزان تولیدات داخلی را در نظر گرفته ، در صورتیکه تولیدات داخلی نیاز کشور را تامین ننماید برای تامین کمبود ، با هماهنگی وزارتخانه های ذیربط مجوز ورود صادر نماید .

تبصره ۲ - وزارتخانه های ذیربط موظفند عملکرد خود را در تعیین تکلیف واحدهای بی پروانه تا سه ماه پس از تصویب این قانون به مجلس شورای اسلامی گزارش نمایند .

ماده ۲۸ - دولت موظف است بطور مستمر روی کالاهای وارداتی بررسی نموده چنانچه بین آنها اقلامی که صرفاً جنبه تجملی ولوکس دارد مشاهده نماید در جدول ضمیمه مقررات صادرات و واردات بعنوان غیرمجاز اعلام کند .

ماده ۲۹ - دولت هنگام پیشنهاد افزایش و کاهش حقوق گمرکی و یا وضع سود بازرگانی و دیگر مبالغ دریافتی از کالاهای وارداتی بر اساس مصوبات خود باید توجه نماید که مجموع دریافتی از کالای وارداتی ساخته شده به نسبت از کالای ناتمام بیشتر باشد و همواره تناسب بین مجموع دریافتی و مرحله ساخت کالا حفظ گردد .

ماده ۳۰ - در مورد کالاهائی که تولید داخلی آن به مقدار نیاز کشور نمی باشد و به ناچار کسری آن وارد می گردد باید مجموع دریافتی دولت از کالای وارداتی مشابه به نحوی تعیین شود که حمایت موثری از تولیدات داخلی بعمل آید .

ماده ۳۱ - با توجه به امر مهم خودکفائی در تولیدات کشاورزی و اهمیت مکانیزاسیون در افزایش محصولات کشاورزی و در نظر گرفتن اولویت ساخت ماشین آلات و تجهیزات کشاورزی در داخل کشور همراه بارشد و گسترش صنعت ماشین سازی کشور دولت مکلف است اقدامات لازم را جهت حذف تدریجی معافیت گمرکی این قبیل کالاهای بعمل آورد .

ماده ۳۲ - مسوولیت کمیسیون خرید متشکل در شرکت بازرگانی دولتی موضوع ماده واحده شماره ۱۱۰۲/د مورخ ۵۸/۹/۲۴ بعهدده وزیر بازرگانی میباشد .

ماده ۳۳ - واردکنندگان و تولیدکنندگان هر نوع ماشین آلات اعم از صنعتی ، کشاورزی ، ساختمانی ، مخابراتی ، وسائط نقلیه ، وسائل خانگی و غیره موظفند هم زمان با خرید ماشین آلات مزبور راساً و یا با انعقاد قرارداد با موسسات یا افراد دیگر نسبت به تامین لوازم یدکی کالاهای وارداتی یا تولیدی و ارائه خدمات در حد متعارف اقدام نمایند و در صورت ثبوت تخلف از این مسوولیت یا قصور از ناحیه آنها طبق مقرراتی که در آئین نامه اجرائی مشخص می گردد رفتار می شود .

ماده ۳۴ - دولت مکلف است ضمن سعی بر محدود نمودن تنوع ماشین آلات و دستگاههای وارداتی و انتخاب انواعی که با امکانات ساخت در داخل کشور متناسب است حتی المقدور نوعی را انتخاب کند که تهیه قطعات یدکی آن منحصراً به یک یا دو کشور خاص

بسم الله

نباشد .

ماده ۳۵ - قیمت کلیه کالاهای وارداتی اعم از اینکه وارد کننده از بخش خصوصی تعاونی ، ملی شده دولتی باشد جز در مورد کالاهای سوغات ، هدایا ، کالاهای همراه مسافر و کالاهای بدون انتقال ارز و کالاهای خاص نظامی که توسط نیروهای نظامی و انتظامی وارد می شود باید قبل از ثبت سفارش در بانک به تایید وزارت بازرگانی رسیده باشد .
تبصره ۱ - کالاهائی که امکان بررسی قیمت آنها وجود ندارد ، به پیشنهاد وزیر بازرگانی و تصویب هیات دولت از بررسی قیمت معاف خواهند بود .

تبصره ۲ - در موارد بروز اختلاف در قیمتتها بین مراکز تهیه و توزیع و ارگانهای ذیربط بعلت پیچیده بودن و فنی بودن کالاها کمیسیونی مرکب از نمایندگان تام الاختیار نخست وزیر ، وزیر بازرگانی ، وزارتخانه ذیربط موضوع را ظرف مدت ۱۵ روز بررسی و حل و فصل مینماید .

ماده ۳۶ - وزارت بازرگانی موظف است فهرستی برای کالاهای قابل ورود در مقابل ارز حاصل از صادرات و بدون انتقال ارز تهیه و تا پایان فروردین ماه ۱۳۶۵ اعلام نماید و اقلام موضوع فهرست مذکور از شمول مقررات توزیع و قیمت گذاری جهت فروش معاف بوده و مشمول تخفیف پیمان ارزی ماده ۲۱ نخواهد بود و شرایط ورود اقلام خارج از فهرست در آئین نامه اجرائی مشخص خواهد شد .

ماده ۳۷ - ماده ۲۰ آئین نامه اجرائی قانون امور گمرکی مصوبه ۵۱/۱/۲۰ بشرح زیر اصلاح می گردد .

اشیاء غیر مستعمل و مواد خوراکی همراه مسافر موضوع بند ۵ ماده ۳۷ قانون امور گمرکی در صورتیکه جنبه تجاری نداشته باشد ، در مورد هر مسافر یکبار در سال تا بهای تمام شده پنجاه هزار (۵۰۰۰۰) ریال با معافیت از حقوق گمرکی و سود بازرگانی و مازاد بر آن تا پنجاه هزار (۵۰۰۰۰) ریال با پرداخت کلیه وجوه متعلقه قابل ترخیص است .
کالای مازاد بر این مبلغ مشمول مقررات عمومی صادرات و واردات خواهد بود .
در دفعات بعد فقط تا پنجاه هزار (۵۰۰۰۰) ریال کالای غیر تجاری بدون هیچگونه معافیت قابل ترخیص است .

تبصره ۱ - فهرست کالاهای همراه مسافر و ضوابط ترخیص آن در آئین نامه اجرائی مشخص می گردد .

تبصره ۲ - کالاهای ممنوع ورود ، ویدئو ، میوه ، دانه ، قلمه ، پیاز گل و دیگر اجزاء نباتی از شمول این ماده خارج است .

تعالیه

تبصره ۳ - کالاهائیکه مسافری از فروشگاههای شرکت سرمایه گذاری شاهد وابسته به بنیاد شهید انقلاب اسلامی در مبادی ورودی خریداری میکنند، مشمول مقررات کالاهای همراه مسافر میگردد.

مسافری می تواند تا یکماه پس از ورود به کشور مابالتفاوت میزان کالای همراه خود و حد مقرر در ماده ۳۷ این قانون از فروشگاههای فوق الذکر خریداری نمایند. نحوه تامین کالا برای فروشگاههای مبادی ورودی و چگونگی حفاظت از آن مطابق ضوابط و مقررات مربوط به فصل سوم از قسمت هشتم آئین نامه اجرائی قانون امور گمرکی میباشد. لیست کالاهای وارداتی توسط شرکت مزبور تهیه و به تصویب هیات دولت خواهد رسید.

ماده ۳۸ - واردات انواع پارچه های مصرفی غیر صنعتی کلامنوع است و فقط تعرفه های ۵۱/۰۴ ب ۱ و ۵۹/۰۸ و ۵۱/۰۴ ب ۲ و ۵۵/۰۹ و ۵۶/۰۷ و ۵۸/۰۴ با ارز حاصل از صادرات و بدون انتقال ارز آزاد است.

ماده ۳۹ - ورود انواع اتومبیل سواری، وانت، کامیون، کامیونت به کشور با استثناء آنچه را که برای نیروهای نظامی با تأیید شورای عالی دفاع ضروری است، ممنوع میباشد.

ماده ۴۰ - بند ۹ ماده ۳۷ قانون امور گمرکی به شرح زیر اصلاح می گردد. هدایائی که از طرف دولتها، اشخاص و موسسات خارجی به دولت، شهرداریها، دانشگاهها، موسسات خیریه و عام المنفعه، حوزه های علمیه، بقاع متبرکه، ارگان های انقلابی و سازمانهای رهائی بخش داده میشود.

تبصره - شرکتهای، موسسات و سازمان های دولتی که بطور تجاری اقدام به ورود و صدور کالا می نمایند مشمول این بند نمی گردند.

ماده ۴۱ - به دولت اجازه داده می شود در آئین نامه اجرائی این قانون ضوابط و شرایط و مقدار کالائی که مسافری مجازند با خود از کشور خارج نمایند، همچنین مقدار کالائی که افراد مجازند بعنوان هدیه و سوغات به خارج ارسال و یا از خارج بعنوان هدیه دریافت نمایند، تعیین نماید.

ماده ۴۲ - دولت مکلف است آئین نامه اجرائی این قانون را ظرف ۲۰ روز پس از تصویب تهیه و به سازمانهای اجرائی ابلاغ نماید.

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

-۱۰-

بِسْمِ اللَّهِ

شماره ۱۹۷۴

تاریخ ۶/۱۱/۵۶

پیوست

تبصره - وزارت بازرگانی مسوول حسن اجرای این قانون می باشد .
لایحه قانونی فوق مشتمل برچهل و دو ماده و سی و پنج تبصره در جلسه روز سه شنبه
بیست و هفتم اسفندماه یکهزار و سیصد و شصت و چهار بتصویب مجلس شورای اسلامی
رسیده است . ع

رئیس مجلس شورای اسلامی

اکبر هاشمی

۱۳۰۳
۱۳۰۳
ع